

Artikel 9

Wij willen ons laten leiden
door het woord van Jezus, de Mensenzoon:
'Al wat gij gedaan hebt
voor een dezer geringsten van mijn broeders,
hebt gij voor Mij gedaan'.

Bij voorkeur zullen wij de armen nabij zijn.
Daarbij staat ons voor ogen
het voorbeeld van Vincentius a Paulo,
die de arme zelf beschouwde als zijn meester.

Meditatie

Deze tekst doet mij denken aan de legende rond St.-Martinus.

Met de halve mantel die hij aan een bedelaar gaf, bleek later de Heer zelf bekleed te zijn.

Als de gelofte van armoede die wij hebben uitgesproken waar en eerlijk is, zullen wij ons bij onze soortgenoten thuisvoelen.

Bij dak- en thuislozen, bij bijstandsmoeders en werkelozen, bij gevangenen en vluchtelingen. Bij alle mensen die moeten leven op of onder het bestaansminimum. De gedachte aan al deze lievelingen van de Heer, kan ons ook tot nadenken stemmen over ons bestedingspatroon, ons consumeren en consuminderen.

De gedachte 'Kan het wat minder?' scheidt solidariteit met die groep van mensen die onvrijwillig, zonder de gelofte van armoede te hebben uitgesproken, het meest noodzakelijke missen.

De gedachte aan de mensen in de zogenaamde derde en vierde wereld, kan ons helpen de gelofte van armoede niet tot een dode letter te laten worden op het geduldige papier van onze Constituties.

"De armen zijn jullie meesters" zei Vincentius a Paulo, en hij voegde eraan toe: "Het zijn harde meesters".

Heilige Vincentius a Paulo,
wij mogen God danken dat wij in u iemand gevonden hebben
die zich thuisvoelde bij arme mensen.
Dat ook wij ons niet schamen
het op te nemen voor al die gebrekkigen
die ons pad kruisen en in wie God ons aanziet. Amen.